

2600 meter hoog gelegen Endemic Bird Area (EBA) vond plaats in het kader van activiteiten van BirdLife Vietnam, samen met een bosbeheerorganisatie.

In de World Birdwatch-uitgave van juni 1999 meldt BirdLife International meer ontdekkingen van nieuwe soorten en vooral splitsingen. Na een studie viel het besluit de Gestreepte Miersluiper *Mymotherula surinamensis* op te splitsen in vier afzonderlijke soorten. Na een in Zuid-Afrika uitgevoerd DNA-onderzoek om uit de lang lopende Langsnavelleeuwerik-problematiek te komen, kwam het advies deze soort te splitsen in vijf nieuwe. En dan is er ook een nieuwe gent: in de westelijke Grote Oceaan leeft een oranjeznavelige vorm van de Maskergent. Deze nu zou moet worden beschouwd als een aparte soort: de Nazca Booby *Sula granti*. Tot slot kwam in het noorden van Nigeria een nieuwe amarant uit de bus, de Rock Firefinch *Lagonosticta sanguinodor-salis*.

Voor twitchers is dit wellicht allemaal aardig nieuws, voor vogelbeschermers vallen er naast successen, ook minder positieve zaken te lezen. Goed nieuws is dat na zeventien jaar het gevaar is geweken dat het Utoniameer op Hokkaido, Japan gaat worden opgeofferd aan een ingreep genaamd Chitose River Floodway. Het Utoniameer is van groot belang voor trekkende watervogels en ook voor overwinterende Zeearenden en Stellers Zeearenden. Met de overwinterende Stellers Zeearenden op Hokkaido gaat het overigens niet best. De visstand langs de oostkust op het eiland is in korte tijd gedecimeerd, zodat de massaal ter plekke overwinterende Stellers Zeearenden hun heil elders moesten zoeken. Dat deden ze in het binnenland van Hokkaido, waar ze aasden op geschoten Sikaherten. Ernstige loodvergiftiging bij deze vogels is het gevolg.

Honderden Sakervalken worden jaarlijks door de Chinese douane geconfisqueerd, vogels die illegaal zijn gevangen ten behoeve van valkeniers. Alleen al in Xinjiang hadden van september tot november 1998 zeven gevallen plaats, waarbij honderd Sakervalken betrokken waren. Bij een andere gelegenheid ontdekte men 150 stropers die bezig waren met vangen van Sakers in het Bayanbulakreservaat. Slecht nieuws voorts uit Australië waar de regering drastische maatregelen heeft aangekondigd om de Grote Geelkuifkakatoe te lijf te gaan, een soort waarvan men algemeen aanneemt dat hij een plaag is. Vogelbeschermers vrezen dat de afgekondigde campagne nadelig zal uitpakken voor Broлга's (Australische Kraanvogel), stootvogels en watervogels. Gunstig is het bericht dat het overbrengen van Kakapo's naar Pearl Island een succes lijkt: vijf vijfjes legden in totaal veertien eieren.

In Chili bedreigt een groot zeehavenproject de voor zeevogels belangrijke Mejillones Bay. In februari 1999 was een recordaantal van 780 Witkopeenden te zien op Lake Vaya in Bulgarije. In Engeland nam tussen 1972 en 1997 de Spreeuw met 50% af. Een recordaantal van 800 Zwartsnavelooievaars hielden zich in maart 1999 op in Tianjin in China. En op Kreta en in de Evrosdelta kwamen voorjaar 1999 een paar Dunbekwulpen door.

Een nieuwe uitgave van 'Threatened Birds of the World' staat er aan te komen. Meer dan 1200 soorten die thans als bedreigd worden beschouwd, passeren in deze uitgave de revue.

BirdLife heeft bedacht dat men zo'n bedreigde soort kan adopteren, bijvoorbeeld een soort waarvoor de sponsor een bijzondere affectie koestert. Bij de beschrijving van de bewuste soort komt dan de naam van de sponsor in de kantlijn te staan. Onder het motto 'Choose your bird soon, before someone else does' valt in deze World Birdwatch te lezen hoe men in die kantlijn terecht kan komen. Dan wordt van 9-14 januari 2000 in de Hula Valley in Israël het North Israël Birdwatching Festival gehouden. Belangstellenden kunnen meer te weten komen bij het Israël Ornithological Centre SPN I, P.O. Box 58020, Atidim Industrial Park, Tel Aviv 61580, Israël.

In deze World Birdwatch valt te lezen hoe ongehooflijk rijk aan palearctische wintergasten de Hula Valley is. Tot slot biedt de uitgave een verslag van een excursie naar twee wetlands in Zuidoost-Kazachstan, rijk geïllustreerd met positieve berichten over de Kroeskoppelikaan, maar somber nieuws over Witkopeenden. Elders lezen wij dat in West-Kazachstan de Steppenkievit dramatisch is achteruitgegaan. Dit wijt men vooral aan woestijnvorming.

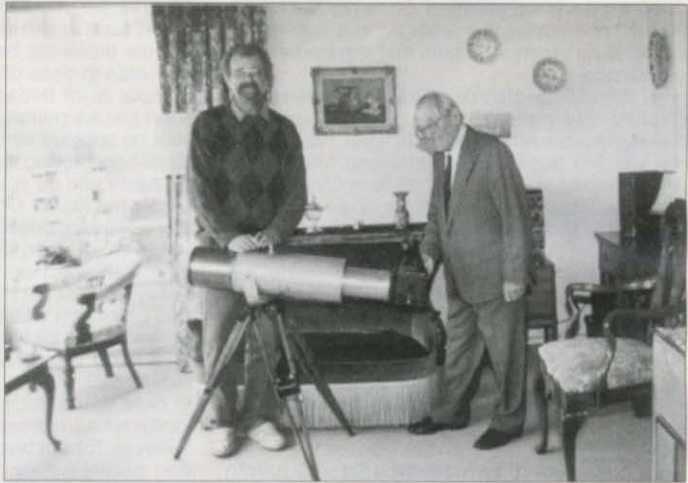
G.L.O.

World Birdwatch, June 1999, Volume 21, No. 2. ISSN 0144-4476. Een kwartaaluitgave van BirdLife International, Wellbrook Court, Girton Road, Cambridge CB3 0NA, Groot-Brittannië.

Ontmoeting met Frans Kooijmans

Naar aanleiding van het artikel van Gerard Ouweneel 'Fotocollectie Frans Kooijmans naar Heims en Thijse Stichting' in het Vogeljaar 47 (6): 262-264 schreef Mike Weston het volgende aan de auteur: 'Met veel genoegen las ik uw artikel over Frans Kooijmans en interessant op zichzelf, maar ook om persoonlijke redenen die ik hier nader wil uitleggen.

Zelf ben ik ook vogelfotograaf en de ruim laatste twintig jaar zijn er een aantal van mijn foto's in het Vogeljaar verschenen. Mijn interesse voor vogels begon in 1940 toen ik opgroeide in een klein dorp Selsey, ten oosten van Portsmouth en het eiland Wright, aan de zuidkust van Engeland. In die tijd lag het tamelijk afgelegen en ik bracht veel van mijn vrije tijd door met het kijken naar vogels, speciaal waadvogels, en er over te lezen. In het bijzonder las ik een boek en herlas ik opnieuw van het begin tot het einde. Het was 'British Waders in their Haunts' geschreven door Stan Baysliss Smith. De meeste foto's waren door de auteur zelf genomen, maar er waren enkele foto's bij van vogelsoorten die in dit deel van Engeland zelden voorkwamen. Van die soorten zijn foto's van Nederlandse fotografen in het boek opgenomen. Het boek bezit ik nog steeds, weliswaar wat versleten in al die jaren. Van het voorwoord van de schrijver wil ik hier wat aanhalen. 'Ik ben in contact gekomen met drie Nederlandse vogelfotografen die in Nederland foto's maakten van vogelsoorten die hier zelden voorkomen en zeer welkom zijn om in dit boek op te nemen. J.E. Sluiters, F.P.J. Kooijmans en J. Vijverberg zijn vogelliefhebbers die zijn gefascineerd van de stelt-

Frans Kooijmans (rechts) en Mike Weston, samen met het opgestelde 'kanon', Den Haag, 6 maart 1994.
Foto: Mike Weston

loperfotografie aan de slikken en lagunes van hun geboorteland Holland en ik ben hen veel dankbaarheid verplicht voor hun toestemming om hun prachtige steltloperfoto's in dit boek te mogen opnemen'.

Het is eigenlijk onnodig te zeggen dat ik de steltlopers die de drie fotografen beschikbaar stelden voor het boek, toen nog nooit had gezien. In het bijzonder de foto van de verbazend mooie vogels genaamd Kemphanen. Deze hebben erg veel indruk gemaakt op mijn geestelijk gemoed.

Op 18 februari 1994, zowat een halve eeuw later en nu zelf wonend in Nederland, was ik druk bezig met het fotograferen van vogels op de buitenplaats 'Reigersbergen' in Den Haag. De lange teelensen trokken veel aandacht en ik was dan ook niet verbaasd toen een oudere heer, die daar aan het wandelen was, voorbijkwam en een praatje aanknoopte. Hij had zich ook met vogelfotografie beziggehouden, zo bleek het uit het gesprek. Wij begonnen dan ook spoedig ervaringen uit te wisselen. Het was mij al snel duidelijk dat deze bescheiden man dezelfde Frans Kooijmans was wiens foto's als jongen zulk een grote indruk op mij hadden gemaakt.

Dat was het begin van een vriendschap die tot aan zijn dood voortduurde. Ik had het geluk vele uren bij hem thuis door te kunnen brengen om te praten over vogels en fotografie en zoals u, te genieten van de reusachtige collectie van fotoafdrukken, negatieven en glasplaten. Hij vergastte mij met verhalen over Vijverberg en Tinbergen en hoe het toeging bij het vogels fotograferen in de jaren twintig en dertig.

Hij liet mij ook zijn zelfgemaakte teelens zien, het 'kanon' zoals hij het noemde. De foto die ik van ons samen maakte en daarbij het kanon in stelling gebracht, sluit ik hier bij. Mijn laatste samenzijn met Frans was enkele weken voor zijn dood toen wij verscheidene problemen bespraken over de herkenning van meeuwen. Zijn interesse was intens en zijn geest actief. Zijn hartstochtelijke liefde voor vogels liet hem nooit in de steek. Hij was een bijzonder aange-naam mens om mee om te gaan. Ik heb een goede

herinnering van hem met grote toegenegenheid. Als herinnering aan hem heb ik van hem een af-druk gekregen van de foto van de Kemphanen die aanstekelijk op mijn verbeelding hebben ge-werkt al zo heel lang geleden'.

■ Mike Weston, Johan van Oldenbarneveltlaan 16b, 2582 NP Den Haag.

Twee juridische processen aan Europese Hof tegen Frankrijk

De Europese Commissie heeft de laatste jaren bij het Europese Hof van Justitie twee processen tegen de Franse staat aangespannen wegens overtreding van de Richtlijn 791409 van de Europese Unie. In het eerste proces, waarvan de eerste zitting op 15 oktober 1998 werd gehouden, bracht de com missie naar voren dat de speciaal beschermde zone van het Seine-uitmondingsgebied, waar verscheidene vogelsoorten voorkomen van de lijst die bij genoemde richtlijn hoort, niet groot genoeg is om aan de ornithologische behoeften te voldoen en ook niet voldoende bescherming krijgt. Bovendien bevindt zich in het gebied een opslagplaats voor titaangips en er wordt een kanaal gedempt. Het verweer van de Franse overheid was dat de beschermde zone nog in 1997 was vergroot en dat uit onderzoek was gebleken dat het gips niet giftig was. Op 18 maart 1999 volgde de uitspraak van het Hof: de Franse Republiek heeft geen toereikend gedeelte van het Seine-estuarium als speciaal beschermd gebied aangeduid en heeft de desbetreffende zone geen adequate wettelijke status gegeven; daarmee zijn de regels overtreden van artikel 4, paragraaf 1 en 2, van de Richtlijn 791409/EEC van 2 april 1979 over de bescherming van wilde vogels.

De eerste zitting van het tweede proces vond plaats op 10 juni 1999. In de opvatting van de Europese Commissie is de Marais Poitevin (46° 22' NB, 1° 6' WL) een gebied ten noorden van La Rochelle van groot belang, omdat er veel vogelsoorten broeden of pleisteren die op de lijst bij de Richtlijn 79/409 staan vermeld. Hoewel 77.900 hectare in aanmerking komt voor classificatie als speciaal beschermd gebied, is slechts 26.250